

Повідомлення ТАРС Е К І П А Ж КОРАБЛЯ „СОЮЗ-19“ НА ЗЕМЛІ

21 липня 1975 року після завершення спільної програми «Союз—Аполлон» корабель «Союз-19» з екіпажем у складі командира корабля Героя Радянського Союзу, льотчика-космонавта СРСР полковника Олексія Архиповича Леонова і бортінженера, Героя Радянського Союзу, льотчика-космонавта СРСР, кандидата технічних наук Валерія Миколайовича Кубасова повернувся на радянську землю. Політ американського корабля «Аполлон» триватиме до 25 липня п. р. за автономною програмою.

Спускний апарат корабля «Союз-19» здійснив м'яку посадку о 13 годині 51 хвилині за московським часом у розрахунковому районі території Радянського Союзу за 54 кілометри на північний схід від міста Аркалик. Спуск корабля «Союз-19» на парашуті і його приземлення передавалися по кольоровому телебаченню.

Самопочуття космонавтів О. А. Леонова і В. М. Кубасова добре.

Програму польоту пілотованого космічного корабля «Союз-19» за спільним радянсько-американським проектом «Союз—Аполлон» повністю виконано. У ході шестидобового орбітального польоту корабля «Союз-19» було вперше експериментально перевірено сумісні засоби зближення і стикування: проведено стикування радянського і американського космічних кораблів, взаємні переходи космонавтів з корабля в корабель, спільні науково-дослідні експерименти — «штучне сонячне затемнення», «ультрафіолетове поглинання», «зонаутворюючі грибки», «мікробний обмін», «універсальна піч». Ці дослідження мають важливе наукове і практичне значення.

Протягом польоту радянські і американські космонавти вивчили чудову взаємодію і взаєморозуміння, завдання виконувалися погоджено і чітко, у справді дружній атмосфері.

Керування спільним польотом космічних кораблів «Союз-19» і «Аполлон» здійснювалося з допомогою станцій стеження радянським і американським центрами керування, між якими було встановлено прямий телевізійний, телефонний і телеграфічний зв'язок.

Успішне завершення спільного експериментального польоту космічних кораблів «Союз-19» і «Аполлон» підтвердило правильність технічних вирішень, прийнятих при розробці сумісних систем стикування, які забезпечують спільний політ двох різних за конструкцією кораблів створених в СРСР і США. Науково-технічні підсумки експерименту — значний вклад у скарбницю світової космонавтики, в науку і культуру. Досвід, нагромаджений радянською і американською сторонами під час підготовки і проведення спільного експерименту, стане доброю основою для розвитку в дальшому міжнародних космічних пілотованих польотів, спільних наукових досліджень космічного простору.

Спільний політ космічних кораблів «Союз-19» і «Аполлон» є важливим кроком у розвитку міжнародного співробітництва в космосі. В цьому польоті народи світу бачать факт реального пом'якшення міжнародної напруженості, в розрядку якої величезний вклад вносить Радянський Союз. «З космосу наша планета, — сказав Генеральний секретар ЦК КПРС, товариш Л. І. Брежнев, — виглядає ще прекраснішою, хоч і невеликою. Вона досить велика, щоб ми могли жити на ній у мирі, але надто мала, щоб паражати її на небезпеку ядерної війни». Міцніше взаєморозуміння і добра всля між народами є гарантією міцного миру на Землі.

КОСМОС — ТІЛЬКИ ДЛЯ МИРУ

Ми з хвилюванням чекали дня старту відважних космонавтів, слідували за кожним їхнім кроком у космосі, обговорювали кожен день польоту. Бо пройнуть роки, а космос літатимуть часто і звично, для багатьох це буде щоденною роботою, але оці дні, наповнені космічною героїкою та діловим співробітництвом наших та американ-

ських космонавтів завжди пам'ятатимуть люди.

Стиковка нашого «Союза» з американським «Аполлоном» — то ще одне свідчення миролюбної політики радянського народу, ще один крок до втілення величної Програми миру, накресленої XXIV з'їздом КПРС.

В. КАРАСЬОВ,
слюсар-складальник МСЦ № 1 ордену «Знак Пошани» Кіровоградського заводу тракторних агрегатів.

...І НАША ПРАЦЯ

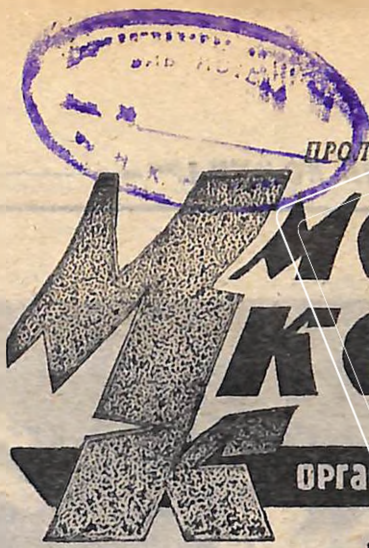
Увесь світ говорить про спільний політ радянського космічного корабля «Союз» та американського «Аполлон», «Союз» — «Аполлон» — то синонім мирного співробітництва між двома державами.

Ми, робітники і службовці Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР, гордимся тим, що в космосі — посланці Землі. І особливо радісно усвідомлювати це зараз, коли все підприємство переживає таку ра-

дісну подію. 18 липня перший секретар Кіровоградського обкому Компартії України М. М. Кобильчак вручив колективу заводу високу урядову нагороду — орден Трудового Червоного Прапора.

Молоді робітники нашого підприємства вітають радянських та американських космонавтів і бажають їм дальших успіхів.

П. ЄРЕМЕНКО,
групкомсорг дільниці різки цеху № 6 ордену Трудового Червоного Прапора Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР.

ПРО ЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Контрольний екземпляр

Рін видання XVI

№ 87 (2035).

ВІВТОРОК

22

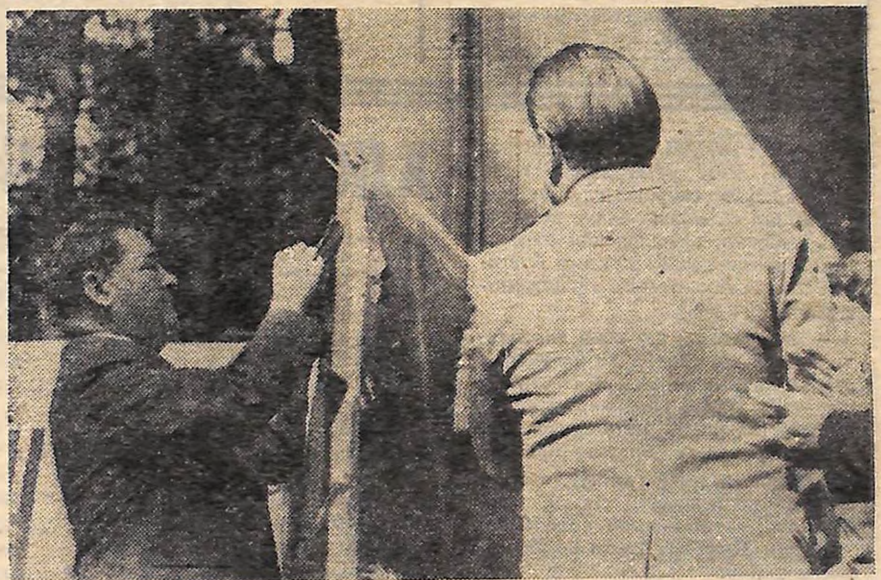
ЛИПНЯ

1975 р.

Ціна 2 коп.

НАГОРОДА ОКРИЛЮЄ

СВІТЛОВИДСЬКОМУ ЗАВОДУ ЧИСТИХ МЕТАЛІВ
ВРУЧЕНО ОРДЕН ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА

На фото: перший секретар Кіровоградського обкому КП України М. М. КОБИЛЬЧАК прикріплює орден Трудового Червоного Прапора та орденську стрічку на прапор підприємства.

Шість з половиною мільйонів карбованців прибутку понад план вже дав Світловодський завод чистих металів, виконавши дев'ять п'ятиріччю по основних показниках ще навесні. В рахунок нової, десятої п'ятирічки, працюють 352 передовика виробництва.

В перших рядах трудівників заводу — молоді виробничники. 650 юнакам та дівчатам присвоєно звання ударників комуністичної праці, 160 з них залесено до Книги трудової слави заводу, 10 нагороджено значком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки».

Про комсомольсько-молодіжні колективи на заводі говорять з повагою. Адже дванадцять з них вже запершили п'ятирічний план. Багато молодих світловодців-виробничників підхопили почин комсомольсько-молодіжної зміни Ольги Долгашової: обслуговувати 10 верстатів замість 6 за нормою.

Це було і їх свято — свято молодих трудівників молодого підприємства...

...Радісні і схвилювані вони прийшли в кінці робочого дня до міського парку культури імені Шевченка. Тут, в зеленому театрі, минулої п'ятниці відбулись урочисті збори колективу з нагоди вручення підприємству високої урядової нагороди — ордену Трудового Червоного Прапора.

Збори відкривав секретар парткомів заводу М. Т. Шаропов. Під бурхливі оплески обирається почесна президія зборів у складі: Політбюро ЦК КПРС, кероване Л. І. Брежнєвим. Слово надається депутату Верховної Ради СРСР, першому секретарю Кіровоградського обкому партії М. М. Кобильчаку. Михайло Митрофанович зачитує Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Світловодського заводу чистих металів орденом Трудового Червоного Прапора і під бурхливі оплески прикріплює орден та орденську стрічку на прапор підприємства.

Високими урядовими нагородами відзначена праця багатьох світловодських металургів. 30 робітників та службовців нагороджено орденами і медалями СРСР. М. М. Кобильчак вручає плавильнику Л. С. Коротичу, апаратниці П. М. Моргуновій та плавильнику Л. М. Гребенюку Грамоти Верховної Ради УРСР.

З радісною подією в житті підприємства, а також з Днем металурга учасників зборів поздоровляє начальник гравки Міністерства кольорової металургії СРСР О. І. Грибов. Він повідомляє, що за результатами змагання в другому кварталі між підприємствами Міністерства Світловодському заводу чистих металів

вчотирнадцять присуджено перехідний Червоний Прапор.

Виступає директор заводу чистих металів А. М. Тузовський. Він розповідає про те, як колектив заводу за порівняно короткий час освоїв складну технологію виробництва, дякує Комуністичній партії та Радянському урядові за піклування, підтримку та високу оцінку діяльності світловодських металургів.

Із словами подяки партії і уряду виступають знатні робітники-орденоносці П. П. Гайворонський, В. Д. Корольова, О. В. Фурса, заступник

секретаря комітету комсомолу Світлана Григор'єва та інші. Вони говорять, що нагорода Батьківщини зобов'язує до нових трудових перемог, до ще напруженішої праці.

Винуватців торжества поздоровили представники світловодських підприємств та установ, гості заводу, колгоспники підшефного колгоспу імені Жданова.

З великим ентузіазмом учасники зборів приймають вітальні листи на адресу ЦК КПРС, Верховної Ради СРСР та Ради Міністрів СРСР, ЦК Компартії України, Верховної Ради УРСР та Ради Міністрів республіки.

М. БІДЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
м. Світловодськ.

3 ОСОБЛИВОЮ увагою ознайомилися молоді будівельники нашого управління з постановою ЦК ВЛКСМ «Про завдання комсомольських організацій по гідній зустрічі ХХV з'їзду КПРС». Зібрання на комсомольській збори. Порядок денний

РІШЕННЯ —

ОДНОСТАЙНЕ

так і називався: «Завдання комсомольських організацій будівельного управління «Житлобуд» по гідній зустрічі ХХV з'їзду КПРС».

Гаряче говорили юнаки і дівчата про свої плани, про те, з чим конкретно хочуть зустріти визначну подію в житті країни. Молодий комуніст монтажник Микола Січкар запропонував підтримати заклик ЦК комсомолу і розгорнути соціалістичне змагання за почесне право підписати рапорт Ле-

нінського комсомолу ХХV з'їзду КПРС. Учасники зборів прийняли звернення до всіх молодих будівельників комбінату «Кіровоградбуд» боротися за це високе право.

Комсомольці вносять поправки до соціалістичних зобов'язань. Вони вирішили в третьому кварталі замість 2 стодев'ятнадцятиквартирних будинків згідно плану подарувати новоселам ще один такий же будинок. Перший з трьох вирішено здати державній приймальній комісії до Дня будівельника. Молоді будівельники прийняли рішення річний план по зведенню житла завершити 5 грудня, а план будівельно-монтажних робіт виконати до 25 грудня.

Така наша відповідь на заклик Центрального Комітету Ленінського комсомолу.

С. МАЛИШЕВА,
секретар комсомольської організації будівельного управління «Житлобуд» комбінату «Кіровоградбуд».

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Володимир ЛАПЧУК — колгосп імені Ілліча Гайворонського району. Намолотив 9579 центнерів зерна.

Андрій ГАЛУШКО — колгосп «Україна» Новоархангельського району — 8021.

Станіслав СТОРОЖУК — колгосп «Більшовик» Гайворонського району — 7729.

Григорій МЕЛЯ — колгосп «Родина» Ульяновського району — 7646.

Володимир ЛЕВИЦЬКИЙ — колгосп імені Карла Маркса Ульяновського району — 7345.

Анатолій МАНІТА — колгосп імені Фрунзе Ульяновського району — 7152.

Григорій СТАРОДУБОВСЬКИЙ — колгосп імені Леніна Ульяновського району — 6993.

Володимир ШАНДРУК — колгосп «Дружба» Долинського району — 6628.

Володимир ЛУЦЕНКО — колгосп «Дружба» Вільшанського району — 6574.

Анатолій КОЛІСНИЧЕНКО — колгосп імені Фрунзе Ульяновського району — 6535.

Володимир КОВАЛЕНКО — колгосп імені Фрунзе Олександрійського району — 6383.

Володимир ШПОРТКО — колгосп імені Леніна Ульяновського району — 6363.

В РАХУНОК ДЕСЯТОЇ

XXV З'їзду КПРС —
ТРУДОВА ДОБЛЕСТЬ

Літо — пора розпалу будівельних робіт в сільській місцевості. І по-ударному трудяться в ці дні члени комсомольсько-молодіжної бригади Новоархангельського міжколгоспбуду, де бригадиром комсомолец Олександр Чорний. Нещодавно стало відомо, що цей колектив виконав своє соціалістичне зобов'язання, взяте на п'ятирічку. Зараз молоді будівельники працюють в рахунок 1976 року. Як повідомив райком комсомолу Олександр Чорний, їх колектив бореться за присвоєння йому звання імені XXV з'їзду КПРС.

О. БОЙКО,
інструктор Новоархангельського РК ЛКСМУ.

КОМСОМО-
ЛЕЦЬ ВІКТОР КО-
НОВАЛЕНКО ПРА-
ЦЮЄ ТОКАРЕМ НА
КІРОВОГРАДСЬКОМУ
ЗАВОДІ
ДРУКАРСЬКИХ МА-
ШИНОК. ЩОЗМІНИ
ВІН ВИКОНУЄ ПІВ-
ТОРА ДВА ЗМІН-
НИХ ЗАВДАННЯ.

НА ФОТО: ВІКТОР
КОНОВАЛЕНКО І
МАЙСТЕР МІКОЛА
ТОКАРЧУК.

Фото
А. БУДУЛІТЬЄВА.

КАПІТАЛЬНИЙ ремонт електропечі РТІІ затягувався. Його можна було скоротити лише при умові, що склепінні балки підготують набагато швидше, ніж замінялися. За цю справу взялася бригада Миколи Лозинського з ремонтно-механічного цеху.

— Ми гадали, що вони виправляться днів за десять, не раніше, — згадує начальник цеху В. П. Лисенко. — Та хлопці виявилися набагато енергійнішими, їм вистачило й п'яти. Приходжу вранці (бригада працювала в нічну зміну), а вони сидять закіпюжені, тільки зуби блищать, посміхаються: «Зробили».

Вадим Петрович трохи помовчав, потім додав:

— А ці п'ять днів потім дуже згодилися, ремонт ми закінчили згідно графіка.

Комсомольсько-молодіжний колектив Лозинського знають в будь-якому цеху Побузького нікелевого заводу. Він ремонтує нестандартне устаткування для термочечей, заводське устаткування. Павло Левченко, Олександр Леуський, Віктор Плахотнюк, Віктор Вільчинський... Всього дванадцять чоловік, вісім з них — комсомольці.

— Реальні претенденти на першість в соціалістичному змаганні за другий квартал, — поміхався секретар заводського комсомолу Олександр Антипанов. — Вірніше, одні з претендентів зараз ділять її з комсомольсько-молодіжною брига-

ХЛОПЦІ ЛОЗИНСЬКОГО

дою слюсарів, де бригадиром Вадим Козлов. Ось підбіємо підсумки, тоді й визначиться переможець.

Вони здружилися ще тоді, коли Побузький нікелевий був величезною будовою. В ту пору й виникло рішення звести їх в один колектив. І воно виявилось вірним. Зараз бригада виконує норми виробітку на 160—170 процентів, а п'ятирічку завершили ще в серпні минулого року.

В період підготовки до святкування 30-річчя Перемоги Павло Левченко запропонував:

— Хлопці, давайте зарахуємо в бригаду члена підпільної організації «Спартак» Бориса Шаталюка. Нехай це буде йому нашим трудовим пам'ятником.

Пропозицію відразу схвалили. Кожну зміну працювали за себе і за відважного підпільника.

Те, що ініціатива йшла від Левченки, було цілком закономірним. Його поважали у колективі не тільки як заступника секретаря заводського комітету комсомолу, а й як хорошого друга, товариша. Павло — майбутній філолог, студент-заочник Одеського державного університету. Навчання і, прямо скажемо, таку нелегку роботу важко поєднувати, але він не йде з колективу.

В бригаді працює ще один член комітету комсомолу підприємства Олександр Леуський.

Цієї весни пішли служити в Радянську Армію Володимир Гриневський і

Микола Толстих. Питаю в секретаря заводського комсомолу:

— Як думаєте, повернуться саме в цю бригаду?

— Ні хвилини не сумніваюсь. Служили в армії і Леуський, і Плахотнюк, і Вільчинський, а прийшли у свій колектив. Хоча працювати тут — не казачі з медом їсти.

Повернуться хлопці в бригаду — в цьому впевнені їхні товариші. І вони самі. Бо дружба у них міцна, робітнича.

Яка найхарактерніша риса колективу бригади Лозинського? Це питання адресую В. П. Лисенку.

— Я майже постійно в цеху, — говорить він, — і помітив одну цікаву деталь: в інших бригадах кожен виконує тільки свої функції. А в комсомольсько-молодіжній зовсім інша справа. Коли відчувають, що не справляються з завданням, то вже не відрізняє, хто з них слюсар, хто електрозварювальник, хто різник металу. Де прорив, там і всі вони.

В цих словах уся бригада Миколи Лозинського, з її турботами, успіхами.

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комунара».
смт Побузьке
Голованівського району.

СТУДЕНТ ЧИТАЄ ЛЕКЦІЮ

Вперше весни приходять до дверей інституту такі різні: серйозні і легковажні, зосереджені і розсіяні, але завжди допитливі. І викладачі педагогічного інституту докладають зусиль, аби підготувати не просто фахівців, а громадських активістів, певноміна шукати нового.

Викладачі кафедри історії КПРС домагаються, щоб вивчення марксистсько-ленінської теорії сприяло розвитку творчого мислення молодих вчителів, допомогло глибше зрозуміти закони і перспективи суспільного розвитку, прищеплювало їм уміння по-визати теоретичні питання з діяльністю Комуністичної партії і радянського народу в будівництві комунізму.

Основною формою залучення студентів-першокурсників всіх факультетів педінституту до громадсько-політичної практики є школа молодого лектора, яка працює в педінституті понад десять років. Вона підготувала значний загін лекторів і політінформаторів. В цій справі кафедра історії КПРС дійово допомагає постійно надане комсомольська організація.

Активну участь в роботі школи молодого лектора беруть студенти першого курсу музично-педагогічного факультету. Протягом 1974—1975 навчального року першокурсники в декількох студентських гуртожитках організували і провели чотири вечори, що присвячувалися 30-річчю визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників. 70-річчю першої революції в Росії, Дню Радянської Армії і Військово-Морського Флоту та 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. На цих зборах виступали студенти П. Фесенко, В. Грищенко, С. Козачинська, Т. Гаркшенко, Т. Соломіна, С. Захарков, Т. Нескорок та інші.

В гуртожитку заводу «Червона зірка» відбулася конференція, присвячена 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. З доповідями виступили студент-першокурсник музичного В. Данилов, Б. Беренштейн, С. Тур, В. Макаренко, В. Кривозуб, С. Козачинська.

Наближається VI Всесоюзний конкурс студентських робіт з суспільних наук. Готуючись до нього, юнаки і дівчата вивчали матеріали і документи про героїчні подвиги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, про революцію 1905—1907 років в Росії та інші. Всі першокурсники написали реферати. Їх читали і обговорювали в академічних групах. Після цього студенти виступали перед учнями шкіл і трудовими містами і сіл.

С. Хитренко підготував цікавий реферат «Героїчні подвиги радянських воїнів в боях за визволення Придніпров'я». В цьому дослідженні показаний ратний труд воїнів в боях за Дніпро на Кіровоградщині. Підкреслено, що за славі подвиги в боротьбі за Кіровоградський плацдарм 218 воїнів були удостоєні звання Героя Радянського Союзу. Студентка Світлана Козачинська написала реферат «Подвиг «Спартак» на Кіровоградщині», в якому розповіла про мужність підпільників комсомольської організації «Спартак».

Першокурсники за путівками товариства «Знання» виступали із своїми рефератами перед трудящими в період зимових канікул і тепер, на літніх канікулах, вони читають їх в студентських будівельних будинок і загонах.

І. АРТЕМЕНКО,
кандидат історичних наук, старший викладач
Кіровоградського педінституту імені О. С.
Пушкіна.

„РЕВОЛЮЦІОНЕРИ“ І „ВІДСТАВНИКИ“

Напружений період переживає тепер Португалія. І не тільки тому, що колись могутні олігархи, яка втрачає останній опір революційним перетворенням у країні. Справа ще й у тому, що в негалийській ролі особистих реакцій виступили керівники соціалістичної партії, які поставили власні корисливі цілі вище від загальнонаціональних інтересів португальського народу.

Справа дійшла до того, що керівники соціалістичної партії прийняли рішення демонстративно відкликати міністрів-соціалістів з тимчасового уряду. Більше того, ті самі керівники використовують зараз усі доступні їм засоби — від трибуни устаночних зборів до організації заходів провокаційних вуличних демонстрацій — для ворожих нападків на Рух Збройних Сил, Революційну Руху, Комуністичну партію та інші ліві сили.

Використавши для початку як привід, призначення Рухом збройних сил нового редактора газети «Републіка», кандидатура якого їм не влаштувалася, лідери соціалістів потім ополчилися на програму Революційної Раді — «план політичних дій». Цей план, затверджений цим диким асамблеєю Руху збройних сил, передбачає створення в країні — зверху до низу — системи загальнонародних масових організацій, які ґрунтуються на принципі єдності всіх демократичних сил португальської революції. Соціалісти, зрозуміло, мають повну можливість брати участь в діяльності цих організацій поряд з представниками інших партій, мо-

жуть активно сприяти тим самим дальшому розвитку революційного процесу в Португалії.

Однак факти говорять про те, що зовсім не ця можливість цікавить керівництво соціалістичної партії, куди більше заклопотані особистими амбіціями. Генеральний секретар партії М. Соареш і його найближчі оточення на практиці протиставляють себе справді революційним силам і фактично сповідаючи на позиції реакції, гальмують португальську революцію, посилюють труднощі, які стоять перед країною.

Хіба не про змичку лідерів соціалістичної партії говорив той факт, що слідом за відставкою міністрів-соціалістів з тимчасового уряду вийшли міністри від так званої народно-демократичної партії — буржуазної партії, яка з самого початку чинила опір прогресивним перетворенням у країні? Намагаючись спровокувати урядову кризу, керівники цих двох партій хотіли б сплинути і навіть повернути назад процес революційних перетворень, який відбувається в Португалії.

Ось чому в Лісабоні, Порту та багатьох інших містах країни проходять масові маніфестації трудящих на захист Народної єдності, за зміцнення союзу народу з Рухом збройних сил. Учасники цих могутніх маніфестацій рішуче засуджують виштирадіну позицію лідерів соціалістів і народних демократів і заявляють про свою повну підтримку рішень Руху збройних сил і «плану політичних дій», про свою рішучість дати відсіч контрреволюційним усім мастей і відтінків.

РЕСПУБЛІКА ПІВДЕННИЙ В'ЄТНАМ
САЙГОН. ЧЕРВОНО-ГОЛУБІ ПРАПОРІ З ЗОЛОТОЮ ЗІРКОЮ НАЦІОНАЛЬНОГО ФРОНТУ ВИЗВОЛЕННЯ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ МАНОРЯТЬ НАД СТОЛИЦЕЮ ЗВІЛЬНЕНОЇ КРАЇНИ.

Фото ЦБ-АПН.

Гланета МК

„РОБОТА, ДИСЦИПЛІНА, САМОПОЖЕРТВА, РІШИМІСТЬ“

Помітно змінюється в ці дні вигляд лінійних аласів і аудиторій вищих навчальних закладів Ефіопії. Після склепіння прагматичної династії і вступу країни на шлях прогресивних соціальних перетворень відкрився, перш за все, шлях до здобуття міцної і міцної юнаків і дівчат, які ніколи раніше не тримали в руках і найпростішої книги. Воночас десятки тисяч молодих викладачів, студентів і школярів-старшокласників тимчасово залишили свої кафедри і класи і роз'їхалися по країні для того, щоб взяти активну участь у загальнонаціональній трудовій кампанії «розвиток через співробітництво».

Це справді новий фронт для ефіопської молоді, що як відомо, відіграла величезну роль у поваленні багатовікового монархії, а тепер стає важливою силою у боротьбі за докорінну перебудову економіки країни в інтересах трудящих, у проведенні аграрної реформи.

Ще зовсім недавно в Ефіопії — країні, де сотні тисяч людей вмирали від голоду, — майже всі земельні угіддя належали членам імператорської сім'ї, губернаторам, феодалам і церковникам, причому близько 90 процентів земель взагалі не оброблялися через надмірно високу, недоступну селянинові-трудівнику оренду плати.

Тепер з цим покінчено. Прийнятий у березні цього року тимчасовим військовим адміністративним Комітетом закон про аграрну реформу передбачає ліквідацію феодального землеволодіння, наділення селян земельними ділянками розміром до 10 гектарів і створення державних ферм.

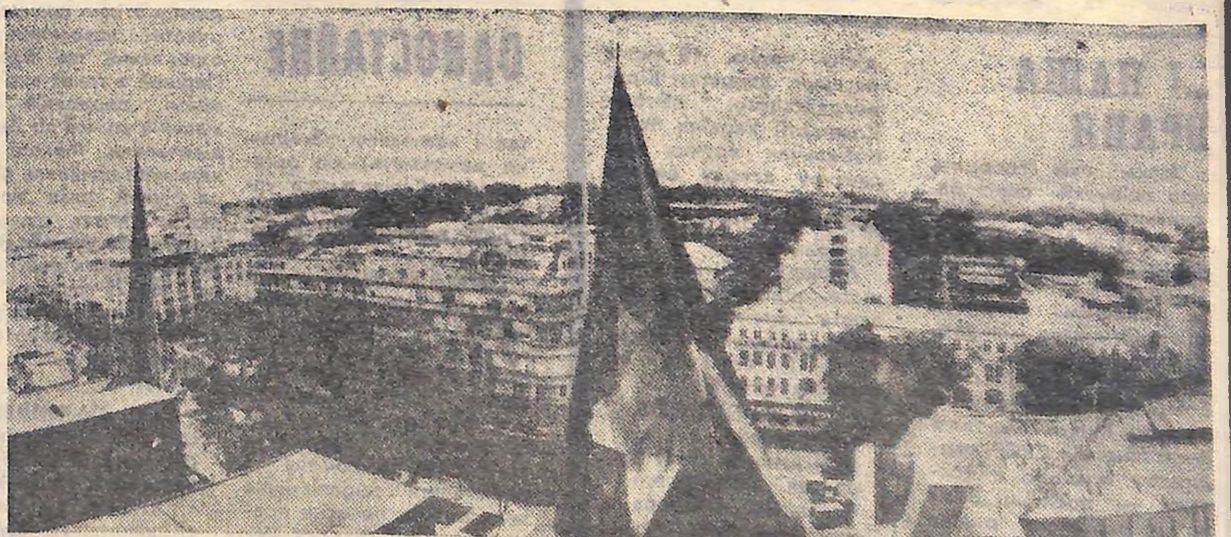
Передбачається, що майбутнє сільськогосподарства Ефіопії лежить на шляху об'єднання селян у кооперативи, які дістають від держави необхідну допомогу у вигляді кредитів і техніки. Однак для успішного виконання цих планів,

природно, потрібні спеціалісти. А де їх взяти в Ефіопії, країні, в якій і тепер лише 20 процентів дітей шкільного віку відвідують школи?

Тим-то молоді, яка вже здобула певні знання, і вирушає тепер у найвіддаленіші райони країни для того, щоб допомогти своєму народові. Близько 60 тисяч юнаків і дівчат уже працюють у 289 освітніх центрах. Вони не тільки самі беруть участь у сільськогосподарському виробництві, вони виступають з лекціями і доповідями, організують сентіальні семінари, проводять індивідуальні заняття і бесіди. Вони розяснюють населенню сенс аграрної реформи, навчають селян грамоти і агротехніки.

«Робота, дисципліна, самопожертва і рішучість» — цей заклик тимчасового військового адміністративного Комітету стає лозунгом активістів кампанії «Розвиток через співробітництво».

Е. БАСКАКОВ.

НА ЗЛЮТІ ПЕРЕДОВИКІВ

Відбувся зліт переможців соціалістичного змагання і передовиків виробництва Ленінського району міста Кіровограда.

Депутат Верховної Ради СРСР бригадир бригади формувальників цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка» В. І. Гетьманець розповів про те, як їх колектив бореться за присвоєння звання імені XXV з'їзду КПРС.

Виступаючи на зльоті, бригадир колективу слюсарів - складальників МСЦ заводу «Червона зірка» Герой Соціалістичної Праці О. О. Кошурко, секретар партійної організації швейної фабрики А. І. Помохович, бригадир бригади електромонтажників БУ № 411 тресту «Дніпроелектромонтаж» В. М. Грушко та інші розповіли про успіхи своїх колективів у соціалістичному змаганні, поділилися досвідом роботи.

Учасники зльоту прийняли звернення до всіх трудящих району і закликали ударно закінчити п'ятирічку, гідними трудовими дарунками зустріти XXV з'їзд КПРС.

ЧЕРІВНИК агітбригади Тамара Самоїленко та Наташа Новикова — найактивніші учасниці художньої самодіяльності Кіровоградського заводу радіовиробів. Агітпоїзд, у складі якого виступають ці дівчата, побував у Новомиргородському районі: у живих колгоспів, на тваринницьких фермах, в Тишківському та Капітанівському відділах буркоградгоспу. Його колектив показав цікаві, змістовні концерти, в програмі — пісні радянських композиторів, художнє читання, гумористичні сценки з п'єс сучасних драматургів про колгоспне село. Десятки схвальних відгуків залишили хлібороби у киші вражень про виступи самодіяльних артистів. Райком Компартії України нагородив колектив Почесною грамотою.

На знімку: агіткультбригада Кіровоградського заводу радіовиробів: активні учасниці художньої самодіяльності Наташа НОВИКОВА та Тамара САМОЙЛЕНКО (зліва направо).

Фото М. ГЕЛЬМАНА.

м. Новомиргород.

3 ПІСНЕЮ ДО ХЛІБОРОБІВ

Гарт — не тільки фізичний

...Перше враження, яке виникає від погляду на це місце — «Які чудові умови!» — Ціле дитяче містечко розкинулось над Інгульцем. Просторі корпуси, новий краєвий клуб з активним залом, бібліотекою, піонерською кімнатою, кімнатою для ігор, футбольне поле, волейбольний майданчик... За тишним рядом дерев зблискує золотий піском пляж. І, звичайно, ж припадає — ліс: сосновий бір займає дві третини площі піонерського табору — чотири гектари. Густий, солодкий аромат хвої впливає на розчинені вікна кімнат...

Міжколгоспний табір — дитнє комсомольців району. Вони багато зробили, щоб міжколгоспний профілакторій, де базується «Дружба», став улюбленою дитячою здравницею. Ще за весни під час недільників вони впорядковували територію, чимало енергії витратили на обладнання піонерської кімнати, комплектування бібліотеки. Дуже багато допомогли їм в цьому працівники профілакторію.

Але в святковому фасаді першого враження є деякі штрихи, що несуть загальний тон. Один з них — наче агітація. Простуючи порожні коридори корпусів, не відчуваш, що ти в піонерському таборі. Менше всього слугують цьому графіки санітарного стану з академічними навесними кубиками, план-сітка, виконана в канцелярській манері. Де ж ви, веселі персонажі назок, герої дитячих книг, святкові емблеми, розважливі піонерські преси?

Не відчув ми специфіки дитячої здравниці і в бібліотеці. Немає виставок дитячих книг, на відомому місці бракує матеріалів комсомольських з'їздів, всеосяжної Ради піонерської організації. Така ж картина і в формулярах піонерських вожатих. Вони користуються переважно казками, оповіданнями, віршами. Все це потрібно, але не менш важливо й інше — ідейний гарт дівчата. Канікул тут не повинно бути.

Чимало попрацювали персонал табору, комсомольці району, діти на впорядкуванні території своєї здравниці. Однак, не все залежить від енергії ініціативності (хоча заради їх — великий) мешканців «Дружби». Виявилось упорядкувати цю працю працівники райоб'єднання «Сільгосптехніки». Але справу до кінця не довели — ось уже третій тиждень чекають у «Дружбі», коли завезуть машини сюди пісок. Обійняти б, але не більше. Та ж організація не може досі виготовити обладнання на спортивний майданчик, замовлено ще весною. Цього вже навіть не обіцяють, посилюється на «гарячу» вору. А літо, між тим, закінчується...

Трудові десанти «Іскорки»

Якщо перший погляд на табір у Войнівці не викликав особливих тривог, то цього не скажеш про перше враження від «Іскорки» — піонерської кімнати ЖЖК комбінату «Олександрівська». На подвір'ї, рясно всипаному сміттям, єдине досконале пристосування — шворка для білизни. Дивними спорудами виглядає гойдалка з об'єднаними кріпленнями, турнік без перекладини... Кілька хлопчаків, пудгуючи, з досадою поглядали на сонце, яке нещадно ілюменило навколишній асфальт.

Невже так само незатишно і всередині кімнати, як назовні?

Побоювання були марними. В Ленінській кімнаті, кімнаті для репетицій, для ручної праці, є все, щоб діти цікаво провели час. І тільки-но відчинилися двері «Іскорки», вона одразу наповнилась жвавими, загорілими, веселими юними мешканцями.

— У нас працюють різноманітні гуртки,

КОЛИ ЛІТО В ЗЕНІТІ

ТИМ, ЯК ТУРБУЮТЬСЯ ШЕФИ ПРО ВІДПОЧИНОК ШКОЛЯРІВ, ПОЦІКАВИЛАСЯ РЕЙДОВА БРИГАДА ОБЛАСНОГО ШТАБУ «КП» І РЕДАКЦІЯ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

секції художньої самодіяльності, влаштовують вистави артистів нашого лялькового театру, — говорить Валентина Полякова, завідувача піонерської кімнатою. — Є чимало ігор, приладдя для малювання, ручної праці. Втім, ми не тільки відпочиваємо, їзимо на екскурсії, влаштовуємо конкурси чи КВБ. Сім загонів «Іскорки» проводять трудові десанти, виступають перед дорослими з концертами.

Є у піонерській кімнаті свої труднощі. Вайтку немає тут музичного керівника. Дивно, як може виникнути така проблема в Олександрії, місті, де працює педагогічне і культосвітнє училище?

Не можуть з певністю сказати в «Іскорці» й про те, як поводитись дівчата мікро району в ті години, коли двері піонерської кімнати зачинені. Адже загону юних дзеркальців тут немає. Про це також не подумали ні тут, ні в міській комсомолу.

„Іногородні“ і „свої“...

По два береги Сухого Омеляничка у прохолоді живописного гаю — три піонерських табори. Вони тісно межують один з одним. Для дівчат кордон взагалі умовний: звуки сурми долітають в кімнати усіх таборів, сонце залишає на шкірі дівчата однаковий загар, а прохолодна вода однаково манить усіх до себе...

Однак у дорослих погляд на це інший. Бо ж належать табори різним організаціям, а відтак і ставлення до них, і умови — різні.

— Скажіть, пам'ятаєте, — говорить начальник піонерського табору «Орля» І. П. Лебедев. — Наші шефи — комбінат «Олександрівська» зробили все, щоб діти відпочивали добре. Мені лишилося тільки підказати дещо ремонтникам, вожаті ж займаються суто педагогічними справами. — А ми освоємо нову професію: вожатого-гос-

подарника чи вожатого-ремонтника, — скажіть, начальник піонерського табору «Барвінок» С. М. Кохно. — Коштів на ремонт виділили мало, проводили його своїми силами. Тож і вийшло, що майже всю першу зміну «закривали латки» то тут, то там. Табір міжколгоспний, однак уважні до нас тільки в районному відділі народної освіти...

— Чимало попрацював і наш колектив, — пояснює начальник піонерського табору «Космос» Р. М. Дайдакулов. — Однак обласна профспілка працівників харчової промисловості виділила достатньо коштів, щоб провести якісний ремонт.

Щодо харчування у «Барвінку» претензій ніяких (хоч з цим спокійно!). «Орля» відчувало перебої у постачанні картоплі: працівники змушені відправляти «продбригаду» у навколишні села. «Космос» же зіткнувся тут з несподіваними труднощами. Довгі роки цей піонерський табір бразило у місцевого колгоспу «Зоря». Однак недавно отримали заборону.

— А ви не «наші», — пояснив своє рішення начальник планового відділу райвиконкому В. П. Івко. — Колгосп і так недо-віковує власні.

На заперечення трубка відповіла короткими гудками. Тільки з величезними труднощами вдалось прорвати працівникам табору бюрократичну «блокаду».

Не змогли піднятися над політичною невизнаністю «чужих» піонерів і в Онуфріївському райкомі комсомолу. Якщо «Барвінок» не скажіть на увагу до себе — тут працюють і гуртки, які ведуть спеціалісти з Будинку піонерів, і вожаті отримують методичну допомогу, то «Космос», і особливо «Орля» міцно відгороджені званням «іногородніх». З рядом цікавих ініціатив виступили піонери «Космосу». Зокрема, вони організували агіткультбригаду, яка готова виступати перед трудівниками сіл району. Однак — мовчанка з боку райкому комсомолу.

Напевно, допомогли б комсомольські працівники і «Орляти». Адже тут ще не відпрацьовано те, що потрібно не тільки планів, але й календарний, і перспективний плани. Звідси й решта прорахунків у виховному процесі. Можливо, допомогли б і в іншому: знайшли для табору музичного керівника. Бо ж у Олександрійському міській ЛКСМУ, здається, хронічний дефіцит з цими спеціалістами.

Рейдова бригада: В. ОРЕЛ — заступник начальника обласного штабу «КП», інструктор обкому комсомолу; М. ШВИДАНЕНКО — перший секретар Олександрійського райкому комсомолу; Н. ВАРКАУТА — позаштатний кореспондент «Молодого комунара», студентка Кіровоградського педагогічного інституту; О. РАКІН — спіскор «Молодого комунара».

ТОЧНЕ ПРИЗЕМЛЕННЯ ЧЕМПІОНІВ

Фінішувала VI Спартакіада парашутистів України. В урочистій обстановці голова обкому ДТСААФ О. П. Максимов вручив кубок за загальнокомандну перемогу спортсменам Ворошиловграда, абсолютні чемпіони Валентина Сьоміна із Ворошиловграда і Володимир Чайка з Чернігова опустили прапор змагань.

А напередодні в Кіровоградському небі розгорнулася гостра боротьба за право володіти нагородами спартакіади і XXV першості УРСР.

Після повітряної акробатики парашутисти вперше розіграли дуже цікаві вправи — утворення кільця із трьох чоловіків у вільному падінні на висоті 2400 метрів.

В цій вправі успішно виступила команда Ворошиловграда в складі Валерія Махорілопа, Євгена Орлова і Володимира Алексеева. На другому місці — команда міста Ровно, на третьому — харків'яни.

В змаганнях на точність приземлення з висоти тисячу метрів спортсмени зробили по п'ять стрибків. Майже 900 приземлень в заліковому колі неюдило було зафіксувати суддівській колегії. Вправи розігрувалися три дні і вимагали від учасників, суддів і організаторів змагань максимальної напруги, так як погода була дуже примхлива.

Кращу витримку в цих умовах показали команди Ворошиловграда і Одеси. В особистій першості серед жінок чемпіонкою на точність приземлення стала Валентина Сьоміна (Ворошиловград) — у неї три точних залучення в «нуль» і сума — 0,34 м. На другому місці Олександра Філатова з Донецька, на третьому — Тетяна Ємельяна із Запоріжжя. Серед чоловіків чемпіоном спартакіади став Валерій Ялоус — він показав абсолютний результат — п'ять залучень в заповідну «шайбу». Другим був Володимир Покоптов з Донецька — 0,18 м. На третьому місці з результатом 0,23 м зразу два спортсмени — Ігор Герло із Львова і Віктор Манойленко з Києва.

Невдача спіткала в цій вправі чемпіонів спартакіади з акробатики В. Махорілопа і О. Баженову з Ворошиловграда та абсолютну чемпіонку УРСР 1974 року Л. Волкову з Сум. Вони вбули з боротьби за призів місця в багатоборстві. Ще один реальний претендент на перше місце в багатоборстві член збірної УРСР Володимир Лазарев із Севастополя потерпів невдачу в останньому стрибку.

А перемогли в багатоборстві і стали абсолютними чемпіонами, як відзначалося вище, В. Сьоміна і ядром — В. Чайка. На другому місці О. Філатова і В. Пермінов із Харкова. На третьому В. Закорська (Ворошиловград) і І. Терло із Львова.

Останніми розігрувалися вправи з — групові стрибки з висоти 1000 м. Тут з великою перевагою перемогли і чоловіки і жінки ворошиловградці, на другому місці жіноча і чоловіча команди Дніпропетровська, на третьому — жіноча команда Львова і чоловіча Одеси. В командній першості з багатоборства перемогли жіноча і чоловічі команди Ворошиловграда. Друге місце серед жінок у дніпропетровців, серед чоловіків у чернігівців. На третій сходинці жіноча і чоловіча команди Одеси.

В загальнокомандній першості перемогли ворошиловградці. На другому місці одесити, на третьому — команда Дніпропетровська.

Кубок «прогресу» — команді одеситів. Кубок обкому ЛКСМУ — наймолодшому учаснику змагань, який показав високий результат, вручений кандидату в майстри спорту Тетяні Подсосоїній з Харкова.

В. ПЛОХОЙ, майстер спорту, суддя республіканської категорії.

Одери своєю професією

Миколаївське середнє
профтехучилище № 11

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1975—1976 навчальний рік

На базі восьмирічної освіти училище готує: токарів, фрезерувальників, слюсарів-ремонтників, слюсарів механо-складальних робіт, електромонтерів по обслуговуванню промислового обладнання.

Строк навчання 3 роки.

Випускникам училища видається диплом про середню освіту з присвоєнням розряду по спеціальності.

Учні з 8-річною освітою навчаються також спеціальності токаря, слюсаря - інструментальника, формовщика-модельника.

Строк навчання 2 роки з присвоєнням розряду по спеціальності.

На спеціальності токаря, електромонтера по обслуговуванню промислового обладнання — строк навчання 1 рік.

Зарховані до училища знаходяться на повному державному забезпеченні, ті, що потребують, забезпечуються гуртожитком.

Учні з річним строком навчання забезпечуються стипендією розміром 30 карбованців на місяць.

Учням з трирічним строком навчання надається відстрочка від призову в Радянську Армію на чотири роки.

Учні отримують 33 проценти сум, зароблених в процесі виробничого навчання.

На адресу училища: УРСР, м. Миколаїв, 327044, вул. Космонавтів, 66, МПТУ № 11 (трамвай № 7, автобуси №№ 10, 12, 18, 21. Телефоні №№ 2-10-81, 2-10-87) можна вислати цінним пакетом такі документи:

Заяву, документ про освіту (оригінал), свідоцтво про народження або паспорт, характеристику зі школи, медичну довідку (форма № 286), довідку з місця проживання і про склад сім'ї, шість фотокарток розміром 3×4 см.

Початок занять 1 вересня.

В училищі є спортивний зал, бібліотека, актовый зал на 400 місць, взимку учні мають можливість навчатися плавання в басейні спорт-комплексу.

В училищі працюють гуртки: танцювальний, естрадний, драматичний, кіно, фото. Спортивні секції: волейбол, бокс, боротьба, велоспорт, легка атлетика, стрілецький спорт.

Одночасно учні набувають спеціальність і середню освіту.

Ласкаво просимо до нас в училище!

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградський машинобудівний технікум

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1975—1976 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА ДЕННЕ І ВЕЧІРНЄ ВІДДІЛЕННЯ

Денне відділення технікуму готує техніків-технологів: по ливарному виробництву чорних металів (на базі 8, 10 чи 11 класів); по кузально-штампувальному виробництву (на базі 8, 10 чи 11 класів); по обробці металів різанням (на базі 8, 10 чи 11 класів); по інструментальному виробництву (на базі 8, 10 чи 11 класів); техніків-механіків: по металообробних верстатах і автоматичних лініях (на базі 8, 10 чи 11 класів).

Вечірнє відділення на базі середньої школи готує:

техніків-технологів по обробці металів різанням, по кузально-штампувальному виробництву; по інструментальному виробництву; техніків-механіків: по металообробних верстатах і автоматичних лініях.

Вступники складають вступні екзамени українською або російською мовою (за бажанням):

на денне відділення — з 1 по 20 серпня (на базі 8 класів) і з 1 по 21 серпня (на базі 10 класів); на вечірнє відділення — з 1 липня по 20 листопада.

Всі вступники складають усний екзамен з математики, пишуть диктант (на базі 8 класів) і твір (на базі 10 класів).

Осіб, що закінчили школу із золотою медаллю чи похвальною грамотою, приймають без екзаменів.

Початок занять на денному відділенні з 1 вересня, на вечірньому — з 1 грудня 1975 року.

Всім учням виплачують стипендію у розмірі 30 крб. на місяць, а тим, хто опановує спеціальністю «Ливарне виробництво» — 37 крб., відмінникам навчання, що відзначилися в громадській роботі, стипендія підвищується на 25 процентів.

Прийжджик забезпечують гуртожитком.

При технікумі працює їдальня.

Заяви приймають:

на денне відділення — з 1 червня по 31 липня (на базі 8 класів) і з 1 червня по 14 серпня (на базі 10 класів);

на вечірнє відділення — з 15 червня по 15 листопада.

До заяви на ім'я директора необхідно додати: документ про освіту (оригінал), медичну довідку (форма № 286), 4 фотокартки (3×4 см без головного убору), витяг з трудової або колгоспної книжки (для осіб, що мають трудовий стаж не менший двох років, а також для вступників на вечірнє відділення).

Паспорт, свідоцтво про народження, приписне свідоцтво чи військовий квиток слід пред'являти особисто.

Приймальна комісія працює щодня, крім неділі, з 10 по 18 год.

Адреса технікуму: м. Кіровоград-2, вул. Фрунзе, 6. Телефони 2-36-53, 2-36-15, 2-34-86.

ДИРЕКЦІЯ.

ЮНАКИ ТА ДІВЧАТА!

Якщо ви бажаєте одержати середню освіту і професію, вступайте до МІСЬКОГО СЕРЕДНЬОГО ПРОФТЕХУЧИЛИЩА № 2 МІСТА КІРОВОГРАДА, яке готує спеціалістів для комбінату «Кіровоградважбуд» — найбільшої будівельної організації нашої області.

Умови прийому на 1975—1976 навчальний рік:

У групи з трирічним строком навчання для підготовки: електрослюсарів; слюсарів по ремонту автомобілів; електромонтажників по освітленню, освітлювальних та силових мережах і електрообладнанню; малярів (будівельних); мулярів-монтажників конструкцій; штукатурів, облицювальників-плитковників.

У групи з річним строком навчання для підготовки: мулярів, теслярів, штукатурів, облицювальників-плитковників.

Приймають без вступних екзаменів юнаків і дівчат віком 14—20 років з освітою за 8, 9, 10 класів і звільнених у запас воїнів. Зархованих на навчання забезпечують гуртожитком, парадним і робочим одягом, триразовим харчуванням, підручниками.

Вони одержують третину сум, зароблених на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

Училище має новозбудований, добре устаткований комплекс, в якому є кабінети і лабораторії, учбові майстерні, спортивний та актовий зали, спортивне літнє містечко, працюють гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності, спортивні секції.

При училищі є вечірня школа для груп з річним строком навчання.

Випускники-відмінники мають право вступати до вищих і середніх учбових закладів на пільгових умо-

вах, а також можуть бути направлені у вищі і середні учбові заклади професійно-технічної освіти, до навчання провадиться при повному державному забезпеченні.

Юнаки, які навчатимуться три роки, до закінчення та на рік після закінчення училища дістають відстрочку від призову до армії.

Вступники подають особисто або надсилають заяву із зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал), або паспорт (подається особисто), довідки з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), 8 фотокарток розміром 3×4 см.

Прийом документів з 15 березня 1975 року.

Початок навчання 1 вересня 1975 року.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23.

Іхати автобусами № 2, 14 до зупинки «вул. Мічуріна»; № 29 до кінцевої зупинки; тролейбусом № 2 до зупинки «Буддеталь» або «вулиця Короленка».

Телефон № 2-38-49.

ДИРЕКЦІЯ.

Нікопольське професійно-технічне училище № 42

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1975—1976 навчальний рік

для навчання
за спеціальностями

зі строком навчання 1 рік: теслярі (лише юнаки); мулярі (юнаки і дівчата); електро-зварювальники (юнаки і дівчата);

зі строком навчання 3 роки: арматурники-електрозварювальники (юнаки і дівчата); столярі будівельні (юнаки); мулярі-монтажники конструкцій (юнаки і дівчата); монтажники по монтажу сталевих і залізобетонних конструкцій (юнаки); малярі будівельні (юнаки і дівчата); штукатурі, облицювальники-плитковники (юнаки і дівчата).

Учні, які навчатимуться три роки, крім обраної спеціальності, одержують диплом про середню освіту.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років і старші з освітою не

п'ятьох, ніж за 8 класів. Училище забезпечує учнів гуртожитком, харчуванням та обмундированням безкоштовно.

Особі, демобілізованій з лав Радянської Армії, одержують стипендію у розмірі 1-го тарифного розряду.

Для вступу до училища необхідно подати такі документи: свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, характеристику зі школи або з останнього місця роботи, шість фотокарток розміром 3×4 см, довідку про шеплення.

Початок навчання з 1 вересня 1975 року.

Адреса училища: Нікополь, проспект Леніна, 16. Іхати автобусом №№ 5, 7, 18, 22, 24, «А», «Б» до зупинки «Універмаг».

ДИРЕКЦІЯ.

Кременчуцьке середнє професійно-технічне училище № 2

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1975—1976 навчальний рік

для підготовки кваліфікованих робітників з спеціальностей: муляр-монтажник конструкцій, маляр, столяр, муляр, маляр-штукатур, облицювальник-плитковник.

До училища приймаються юнаки віком 15—17 років та дівчата до 20 років, які закінчили 8—10 класів, а також звільнені в запас з лав Радянської Армії.

В училищі молоді має можливість одержати одночасно спеціальність і середню освіту.

Учні, які протягом 3-х років навчання на базі восьмирічки набувають спеціальність муляра-монтажника конструкцій, маляра та столяра, після закінчення цього фа-

ху училища одержать диплом про присвоєння спеціальності і про середню освіту.

Училище проводить також набір учнів на базі 8, 9, 10 класів на спеціальності з строком навчання: маляр-штукатур та столяр-тесляр — 2 роки; муляр, облицювальник-плитковник та маляр — 1 рік.

Всі учні, незалежно від строку навчання, перебувають на державному забезпеченні (триразове харчування, обмундировання та гуртожиток).

Під час виробничого навчання учні одержують грошову винагороду в розмірі 33-х процентів від заробленої суми.

Училище знаходиться в центрі міста, розміщене в добре обладнаному триповерховому приміщенні з спортивним та актовим залами, працюють гуртки художньої самодіяльності та різні спортивні секції.

Для вступу потрібно подати заяву, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання з зазначенням складу сім'ї, характеристику зі школи, п'ять фотокарток розміром 3×4 см, медичну довідку (форма № 286).

Адреса училища: м. Кременчук, Полтавської області, вул. Першотравнева, 12.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гайки, 2.

Кіровоградському обласному поліграфічному підприємству потрібен бухгалтер-ревизор. Заробітна плата — 140 карбованців на місяць.

Звертатись на адресу: вул. Луначарського, 36. АДМІНІСТРАЦІЯ.